

Doma.

O skubljenju gosij. Gosi se skubijo navadno 2 ali 3 krat na leto. Mlade gosi se skubijo prvokrat, kakor hitro je izpipano pero suho, to se pravi, da ni krvavo na istem koncu, s kojim je tičalo v koži. Seveda se mora to delo opravljati prav rahlo, sosebo prvokrat, in se ne sme vzeti preveč perja. Najboljše je le ob straneh, pod prsi in po trebuhu. Perje nad stegni, na katerem slone peruti, mora se pustiti, drugače vlačijo gosi perutnice za seboj. Pred skubljenjem se gosi okopajo v čistej, mlačnej vodi, po skubljenju pa naj se drže na toplem in naj se hranijo s čvrsto hrano. Prvo perje je jako majhno; pri drugem skubljenju se pa dobi že od jedne gosi do 125 g. Stare gosi se skubijo po trikrat na leto. Paziti se mora na to, da dobé perje še pred mrazom, kajti drugače se prihodnje skubljenje obnese slabeje. Meseca oktobra se ne sme več skubsti in pred majnikom naj se ne začne.

Listnica uredništva. — Gorjančev. O kraljeviču Radovanu, drami gdč. Ide Fürstove, je prinesla „Slovenka“ že lani oceno, ko se je drama predstavljala. — Bg. v Lj. Od ostalih pesmi je še le ena godna za javnost; na zadnje, koje sem poslala našemu pesniku-kritiku, je odgovoril tako-le: „Bg. v Lj. obeta mnogo, a treba ji je le začetnih navodil. Posebno zánosa nahajam v nje pesmih več, nego v mnogih drugih, ki so jasneje in sicer dovršeneje.“ Nekaj natisnemo, nekaj pa ne. — Dolski. Vam piše naš kritik tako: „Zakaj ste kot začetnik krenili takoj k eksotičnim snovem, ki se ne posrečijo tako brž vsakemu pesniku? Treba je v tevrstne pesmi pred vsem vlti oni blagodejni eksotični vonj; sicer so nam tujke hladnega, nerazgrevajočega obraza. Vrnite se vsaj za nekaj časa k ljubkozvenečim pesmicam, ki Vas takoj izdajajo za tankoslušnega. Poslani pesmi, dasi pisani v lepem epičnem slogu, vendar nista za javnost. V prvi pesmi ne poveste, kako slove popravljena sura, v čemer sem iskal do konca težišča vsega dela. Drugej je konec sicer jako zanimiv, a sredi pesmi ne motivujete dovolj, kako je prišel Farek-Arli do te ideje, da mu bo možno z denarjem pridobiti Čerkeskino ljubezen. Festina lente! kličemo Vam ter upamo, da bodete še mnogo dosegli na pesniškem polju.“ — Zorana. Hvala lepa, pošljem pesniku. — Demetrija. Prejela, hvala in pozdrav! — Albina Žitko. Vaša povest pride morda že v prihodnji številki na vrsto; seveda mi morate še dovoliti, da oblažim nekatere prekrepke izraze in prehudo otrokovo strast. Hvala lepa, priporočam se za še. — U. V. Ž. Ker nam je že gč. Janja poslala „Načrt pravil“, to je stvar iz učiteljskih krogov, morala sem takrat Vaše izpustiti, ker se mi je zabičevalo, da naj ne bo „Slovenka“ preveč preplavljena z učiteljskimi stvarmi. Pozdrav!

Popravek. — V zadnjo številko, (ki je bila zajedno zadnja tiskana v dosedanjí tiskarni) se je vrinilo mnogo tiskovnih napak, katere so pa take, da je čitateljice in čitatelji lahko popravijo sami. Druga je pa s tistim velikim kozlom, ki se je vrinil v dodatek Strossmajerjevemu pismu. Čita naj se tako: ona ne bode samo slovensko pisan list, ampak zajedno tudi naroden list, v katerem naj veje le obče slovanski duh, ne duh in-diferéntnega kozmopolitizma.

